

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1409/2548

นายชิต พัฒโนทัย กับพวกโจทก์ นายธีระ สงวนสุขจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 443, ป.พ.พ. มาตรา 1627, ป.พ.พ. มาตรา 1563, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.พ.พ. มาตรา 443 วรรคสาม กำหนดให้ผู้กระทำความผิดในกรณีทำให้เขาถึงตายรับผิดชอบต่อบุคคลที่ต้องขาดไร้อุปการะเฉพาะที่ผู้ตายมีหน้าที่อุปการะตามกฎหมายเท่านั้น แต่มาตรา 1563 และมาตรา 1564 ที่บัญญัติให้บุตรและบิดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูกันนั้น หมายถึง บุตรและบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติกำหนดสิทธิและหน้าที่ให้บิดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรนอกกฎหมาย ดังนั้น แม้บุตรนอกกฎหมายที่บิดารับรองแล้วจะเป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิรับมรดกของบิดาได้ แต่ก็ไม่มีสิทธิเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากบิดา จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าขาดไร้อุปการะจากผู้กระทำความผิด

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสามฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 และที่ 2 เป็นบิดามารดาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายพงษ์เทพ พัฒโนทัย ผู้ตาย โจทก์ที่ 3 เป็นบุตรของผู้ตายอันเกิดจากนางสมพิศ ชูติธวัช จำเลยเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองรถยนต์บรรทุกคันหมายเลขทะเบียน 81 - 0304 นครสวรรค์ และเป็นนายจ้างหรือตัวการของบุคคลไม่ทราบชื่อซึ่งขับรถคันดังกล่าวเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2542 เวลา 3.15 นาฬิกา ขณะที่นายพงษ์เทพนั่งโดยสารมาในรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บง - 1797 อุทัยธานี ซึ่งมีนายสมพงษ์ วงษ์รักษ์ เป็นผู้ขับ ไปตามถนนสายนครสวรรค์-พิษณุโลก มุ่งหน้าไปทางจังหวัดพิษณุโลก เมื่อถึงสะพานข้ามแม่น้ำปิง ตำบลวัดไทร อำเภอเมืองนครสวรรค์ มีรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 81 - 0304 นครสวรรค์ ซึ่งมีบุคคลไม่ทราบชื่อที่จำเลยจ้างวานให้ขับรถเป็นผู้ขับ แล่นมาจากทางจังหวัดพิษณุโลกมุ่งหน้าไปทางจังหวัดนครสวรรค์ ในทางการที่จ้างของจำเลยด้วยความเร็วสูง และขับล้ำเส้นทางเข้ามาในช่องเดินรถของนายสมพงษ์ด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวัง เป็นเหตุให้รถชนทำให้นายพงษ์เทพถึงแก่ความตาย โจทก์ทั้งสามได้รับความเสียหาย คือโจทก์ที่ 1 และที่ 2 ต้องขาดไร้อุปการะเลี้ยงดูคิดเป็นเงิน 120,000 บาท โจทก์ที่ 3 ต้องขาดไร้อุปการะเลี้ยงดูคิดเป็นเงิน 384,000 บาท โจทก์ที่ 1 และที่ 2 ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการปลงศพ 61,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 565,000 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์ที่ 1 และที่ 2 จำนวน 120,000 บาท ค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์ที่ 3 จำนวน 384,000 บาท และค่าปลงศพแก่โจทก์ที่ 1 และที่ 2 จำนวน 61,000 บาท รวมเป็นเงิน 565,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 544,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (วันที่ 20 มีนาคม 2543) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงินจำนวน 160,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 20 มีนาคม 2543) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ 1 และที่ 2 ยกฟ้องโจทก์ที่ 3 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์ที่ 3 กับจำเลยในศาลชั้นต้นให้เป็นพับ

คำอุทธรณ์นิยมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ที่ 3 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งกันรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า โจทก์ที่ 3 เป็นบุตรนอกกฎหมายที่นายพงษ์เทพ พัฒน์ทัย ผู้เป็นบิดาได้รับรองแล้ว เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2542 ลูกจ้างของจำเลยชักรถยนต์บรรทุกหมายเลขทะเบียน 81 - 0304 นครสวรรค์ ไปใน การที่จ้างของจำเลยด้วยความประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ชนกับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บง-1797 อุทัยธานีซึ่งมีนายพงษ์เทพโดยสารมาและนายพงษ์เทพถึงแก่ความตาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อนายพงษ์เทพ คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ที่ 3 ว่า บุตรนอกกฎหมายที่บิดาได้รับรองแล้ว ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1627 ให้ถือว่าเป็น ผู้สืบสันดานเหมือนกับบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิรับมรดกของผู้ตาย ได้ตามมาตรา 1629 (1) นั้นจะมีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดเพราะเหตุที่การตายลงนั้น ทำให้ตนต้องขาดไร้อุปการะหรือไม่ เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 443 วรรคสาม นั้น กำหนดให้ผู้กระทำละเมิดในกรณีทำให้เขาถึงตายรับผิดชอบต่อบุคคลที่ต้องขาดไร้ อุปการะเฉพาะที่ผู้ตายมีหน้าที่อุปการะตามกฎหมายเท่านั้น แต่ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1563 และมาตรา 1564 บัญญัติให้บุตรและบิดาจำต้อง อุปการะเลี้ยงดูกันนั้น หมายถึง บุตรและบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติกำหนด สิทธิและหน้าที่ให้บิดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรนอกกฎหมายแต่ประการใด ดังนั้น แม้บุตรนอกกฎหมายที่บิดารับรองแล้วจะเป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิรับมรดกของบิดาได้ แต่ก็ไม่มีความ สิทธิเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูจากบิดา บุตรนอกกฎหมายจึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าขาดไร้อุปการะจาก ผู้กระทำละเมิดให้บิดาตนถึงแก่ความตายได้ ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับอำนาจฟ้องซึ่งเป็นข้อกฎหมาย เกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยจะมีได้ให้การต่อสู้และมีได้ยกขึ้นอ้างในการ ยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ก็เห็นสมควรยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 142 (5) ประกอบมาตรา 246 คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 6 ชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ที่ 3 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน คำอุทธรณ์นิยมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

สมชัย จिंगประเสริฐ · พิร์พล จันทรสว่าง · บุญรอด ต้นประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1409/2548>